

*"Ieder lijden heeft zijn grenzen  
maar de tranen van de kleine mensen  
zijn dieper, dieper, dieper dan de oceaan..."*  
(Elly en Rikkert)



Dit weze een vroom aandenken aan

Mevrouw

## Sylva DE SMET

Geboren te Opbrakel op 22 mei 1950  
en tragisch omgekomen te Brakel  
op 2 september 1997,  
begeleid door de gebeden uit de  
dodenliturgie van de H. Kerk.

*De families DE SMET en MINNAERT  
danken u voor de blijken van medeleven.*

"Ik ben niet echt dood, moet je weten.  
Dood ben je pas als je me bent vergeten".  
(Bram Vermeulen)

Dank je, Sylva,  
om wat je voor ons hebt betekend:  
je waart ons houvast,  
de zon in ons leven.  
Dank je om je kommervolle zorgen,  
om je levenslust, om je innige vriendschap.  
Je zin om te geven  
van je gaven en je hart  
aan eenzamen en aan kinderen.  
Je luisterbereidheid  
en je inzet voor mensen die je nodig hadden.  
Ik kan maar steeds niet geloven  
dat je weg bent voor goed.  
Ik zal met die leegte moeten leven.  
Maar aan jou zal ik mij optillen  
en verder gaan  
met u, onzichtbaar, aan mijn zij.  
Je moeder.

"Het is door te geven dat men krijgt,  
door te ver-geven dat men vergeving krijgt,  
en door te sterven aan zichzelf  
dat men zijn leven zal winnen..."  
(Frans van Assise)

